

RỘT MAI

VÀO MƯA THẠ

☞) /) ột sớm mai khi nước lên những tầng cây thì hoa phượng đỏ đã nở tự bao giờ. Tháng giêng đôi van còn vương nắng lụa hồng âm giòng tóc bay bay theo gió núi dạt về. Tháng giêng còn xanh ngát với trời cao, với đôi cỏ mượt. Giờ thì Phượng đã về làm ngõ ngang khi nghĩ tới chuyện chia tan. Sớm mai này lên trường như thăm cùng bạn bè đôi tiếng, cùng ngồi thở dài đầu lẹ trong tim.

Hạ đã về mang theo những cơn mưa làm nhạt mờ phố núi, gõ lên bao tiếng - động u buồn. Trên lối đi này ta sẽ là kẻ bộ hành lần tìm lại dấu chân xưa đang chìm dần vào tương tiếc. Rồi gom góp những hồn nhiên trong giọng hát câu hò vu vơ trên quãng đời niên thiếu, đã tan đi, chỉ còn lại con đường làm chứng minh

cụ thể.

Hai hàng cây sùng nước nhớ về muôn
dấu chân xưa với muôn ngàn tà áo trắng
Nhớ những buổi sáng mù sương, buổi trưa
nắng cháy, buổi chiều gió gọi mây bay.

Bỗng trời đổi sắc âm u.

Tháng giêng rã vội trời mù hạ mưa

Rồi mai vào mùa hạ, những trang vở
còn đượm nồng hương mới lớn sẽ phai-
phai, sẽ úa màu vàng vọt. Ta chỉ biết
nhìn mưa như giọt thời gian nhỏ xuống
vườn đời.

Ngày cuối cùng niên học ta lần
trốn bạn bè, trường lớp, mười mấy lần
bày biện cuộc tiễn đưa thôi đã đủ, đã
xót xa ngao ngán, tàn hơi rồi hơi dòng
sông ly biệt. Cảnh buồm ta xin ngủ gục
bên bờ. Rồi mai trời vào hạ.

© LÊ-THU-NGỌC

— 11_a —